

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Negyedévre . . . 1 frt Egészévre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 „ Egyes szám ára 10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz ezimzendők. — Hirdetések, valamint nyílttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A lapról.

A zsiibongó élet küzdterére lép ime a „Petrosény és Vidéke”, hogy részt kérjen a társadalmi és közélet megvalósulásra váró feladatainak kivívásában.

A közszükséglet szüleménye s mint szerény munkás kívánja elfoglalni és tisztességgel betölteni azon helyet, amelyet hivatása számára kijelölt.

Nem lép sorompóba nagy igényekkel s nem tesz hangzatos ígéretek. Működésének irányát és mértékét a közjóra irányuló önzetlen törekvés szabja meg. Hű tükre lesz ezen lap a közérdekű eseményeknek, melyekről alapos értesítést ad.

Az igazság fegyverével s azon erővel küzd e lap, a kulturális haladás fejlesztése s általán a közérdek előmozdítására, mely a kor-színvonalán álló tisztességes zsurnalisztikát jellemzi.

Nem ismeretlenek előttem Petrosény és vidékének viszonyai s tudatával bírok azon felelősség-terhes feladatnak is, melynek megoldására vállalkoztam. És éppen ez adja meg nekem a bátorságot és jogcímet arra, hogy itt s ezen lap szerkesztésére vállalkozzam.

A kiadói jelentésben is hangsúlyozott

azon irányt fogja követni e lap, melynek vezérelve az igazság objektív mértékének czéltudatos alkalmazása.

Hazafiúi kötelességet teljesít e lap itt, a magyarság előretolt őrhelyén. Ha valahol, úgy itt van nemzeti missiója a sajtónak, melynek betölthetésehez erők és szellemek vállvetett közreműködése, szövetkezése honfiúi kötelesség. — Midőn a hivatottak erkölcsi s szellemi támogatását a hazafias czél érdekében bátorkodom kérni, részemről azon ünnepélyes ígérést teszem, hogy minden erőm s képességgemmel azon fogok munkálni, hogy ezen rég óta érzett hiányt pótló lapban, minden tekintetben a kor színvonalán álló sajtótermék álljon az olvasó közönség rendelkezésére.

Zádory Károly.

A Zsilvölgy.

Nem új az eszmé, hogy egy helyi lap létesítését a közszükséglet követeli. Tíz év előtt „Zsilvölgy” czímmel Nagy Miklós szerkesztése alatt megindult egy lap, mely Aradon nyomtatott s megjelenése határidőhöz nem volt kötve. Ez volt az oka, hogy a „Zsilvölgy”-nek csak egy száma jelenhetett meg.

Hogy mennyire változtak a viszonyok azóta egy évtized alatt, nem lesz érdek-

telen az érintett lapból idézni néhány feljegyzést:

„A Zsilvölgynek, mely egy szolgabírói járást képez nagyon sok elintézendő speciális ügyei vannak, hogy csak főbbeket említsem — írja a szerkesztő: A Szurdokon átvezető műút végleges elkészítése, melyre az ország, vármegye és községek eddig sok áldozatot hoztak s most ott áll befejezetlenül; Petrosény és Livazény egyesítése, a kir. járásbíróság székhelyének Petrosénybe helyezése.” stb.

Azóta befejeztetett a szurdoki műút, élénk közlekedés létesült nemcsak a Zsilvölgyön, hanem Románia és e vidék, különösen Petrosény között; Petrosény Livazénnyel nemcsak egyesült, hanem ma, holnap külön nagyközségekké szervezkedve intézik saját ügyeiket. A haladókkal rohamos gyorsasággal fejlődött Petrosény közdolgainak intézése tekintetében önállóságra vágyott s el fog jönni az idő, hogy a törvény által a nagyközségek belkormányzata, közigatására vonatkozólag megállapított keret szűknek bizonyuland.

Az az óhajítás, hogy Petrosény járásbírósi székhely legyen, fájdalom még ma is csak óhajítás; de megvalósítása iránt nem szabad kétkednünk. A maga helyén és idején teendő lépések bizonyára czélra fognak vezetni s a kormány nem fog elzárkózni a jogkereső közönség igényeinek kielégítése elől.

Egyébként ezen kérdéssel legköze-

„PETROSÉNY és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Erdélyről,

(az alföldieknek. *)

Pusztán születtem, ott is nevelkedtem,
A délibábok vizében fürödtem.
Az alföld minden szépségeit szépen
A lelkembe szedtem.

Szeretem most is, messzire tőle,
A szívem, lelkem egy darab belőle.
Őszinteségét, nyílt egyéniségét
Onnan örökölte . . .

Szeretem most is a szép Tiszamentét,
Busz füzeseit, messzeható csendjét.
— Kint a pusztákon egyszerű pásztor
Még tán ma is lennek!

Szép szülőföldem tisztelet, becsület,
Szóval: rossz, aki rosszat mond felőled . . .
De ezért van még (bocsáss meg érte!)
Egy szép hely kivüled!

Erdők zugása, vizek csobogása,
Teneked, tudom én, mesék mondása.

*) Előhangja egy hosszabb verses munkának.

Vagy hiszed, vagy sem, hogy mindez lehessen
A valóságba

Pedig lám, a te aranyos Erdélyed,
Én hazám, ilyen szépséges vidéked.
Ha jól ösmernéd: de le is vétkeznéd
Egy nagy régi vétked!

Te nagy vétked, hogy tele vagy magaddal,
S míg száz ékes dal csak téged magasztal:
Keveset gondolsz Erdély „országgal.”
Legszébb fiaddal . . .

— Oh mert nekem szebb az egész világnál:
Hegyet és völgyet, — akár merre járnál, —
Küküllőnk menténél, a Maros völgyénél
Szebbet nem találnál!

Lám, a föllegek hahogy buslakodnak:
Az alföldről mind ide szállingóznak,
S itt a hegyekben a legszívesebben
Eltáboroznak.

Villámlo szemmel itt csak szerte néznek,
S úgy megszeretik ezt a gyöngyvidéket:
Hogy kedvre gyulnak, — amit ti hazulnat
Szívárványnak néztek! . . .

Oh gyertek elő, magyarok kik vagytok,
S a multakra még ha valamit adtok;

Itt ettől a földtől, sok nagy elődtökről
Csodákat hallhattok!

Rákóczy, Boeskey, Thököly, Bethlen,
Itt voltak itthon e sas-fészekben.
Magyar szabadság! innen lobogtatták
Zászlóidat fennen!

Gyertek elő mind, magyarok, kik vagytok:
Erdélynek ti még adóisai vagytok:
S a magyart szerette, azért teremtetten.
Az Isten a kardot! . . .

— Történet nem válhat rut hazugsággá,
Se honszeretet hazaárulással.
Magyar föld ez itten, és él az Isten,
Hogy nem is lesz mássá!

Fenyves erdőink sok karácsony fája . . .
Magyarok Istene, ha gyűjtöd alája,
Ki e földet lakja; mind egy ünnepnapra,
Egyetlen családba,
Egy magyar családba?!

Szabolcska Mihály.

lebb behatódobban foglalkozni s most a tíz év előtti időre való visszatekintés ötletről csak röviden említjük fel ezen fontos ügyet.

Hogy már egy évtized előtt is érzé Petrosény és vidékének intelligens közönsége egy érdekeit képviselő lap szükségét, annak ilusztrálására szolgál a szerkesztői beköszöntő, mely a lap feladatát meggyőzően ecsetelve a többek között kijelenti, hogy:

„Culturalis intézményeink fejlesztése, játékonny egyleteink figyelemmel kísérése; a telepítés; a munkás kérdés, iparosaink és kereskedőink helyzete; gyáraink és bányászataink; a közegészségügy; társadalmi életünk nyilvánulási stb. mind olyan kérdések, melynek helyes elintézése a zsilvölgyi lakosság jólétére s jövőjének előkészítésére elég fontossággal bírnak, hogy azok nyilvánosan is megbeszéltesenek.”

Ha ez akkor így volt, mennyivel inkább szükséges most a helyi lap, a nagy arányokban fejlődött Petrosény és vidéke érdekében.

Ujdonság érdekével bir bizonyára a „Zsilvölgy” közleményeinek némi ismertetése, amennyiben azok, kik tíz év előtt olvasták, már elfeledték sokan pedig nem is tudják, hogy a lap létezett, — de közleményei most is közérdekűek, különösen az alábbi történelmi és földrajzi ismeretetés:

A Zsilvölgye, melynek központja Petrosény, s mely nevét a rajta átfolyó magyar- és oláh Zsiltól vette, fekszik Hunyadvármegye délkeleti sarkában, a keleti hosszúság 41° 3', szélesség 45° 25' alatt, nyugaton a Retyezát, keleten a Paring hegység által környezve, 620 méter magasságban a tenger színe felett, ezért éghajlata zord, évi átlagos hőmérséklete 6-7 °C. Talaja legnagyobb részt agyagos, vizes és hideg, azért a közelebbi időkig csak a télen is szabad ég alatt tanyázó, elsatnyult marha-állomány legelőjéül használtott, újabbban török buzát is természetesen s a venitúrák kísérletet tettek rozsszal, árpával és zabbal s mondhatni elég jó sikerrel, de a megművelhető föld oly kevés, hogy az összes sem teremné meg az itteni szükséglet 10%-át, azért minden élelmi szereinket távolból kell hozatnunk.

Ha völgyeink ily mostohák, annál dusabb hegyeink, száz és ezer hold erdőség borítja azokat s a vállalkozó szellem nem is késik kiaknázni.

A hegyek belseje többféle hasznos ásványt tartalmaz, a több mértőldre terjedő kőszéntelepeket most a brassói bánya és kohó-részvénytársaság aknázza legnagyobb mérvben,* van ugyan Lupény (Farkaspataka) határában Hoffmann Raffaelnek is művelés alatt levő bányája** de a vasúttól való nagy távolsága miatt, jóllehet e szén koxolható is, nem igen fizeti ki a reáfordított költségeket.***)

Van továbbá igen szép, tiszta jegezes béka-só (karuz) a tüzelő anyag olcsósága megengedné egy üveggyár fel-

állítását, hogy az egész hegyet képező ásványunk is hasznosítható legyen.

A kimpuluj-nyági (Nagy-mező) havasokban pedig igen szépre csiszolható szürke márvány található Gereďy s más kőfaragók elismeréssel nyilatkoztak használhatóságáról.

A Zsilvölgyben már az ősemlék nyomaira is akadhatunk, a Csetatye-Boli barlang cserép törmelékei közt vannak ó korra mutató darabok, e barlang mellett emelkedő hegyecsúcson pedig maig láthatók egy régi nép oltárának maradványai, e kőből épült emlék tanúsítja, hogy akkor az emberek még nem ismerték az épület anyag egyberagasztását hanem a könnyen faragható kagylós mészkövet egymásba illően vették s úgy rakták össze mint még ma is teszik a székeleyk rakó-fából épült házaiknál sok század mulva az Agathirsek laktak e földet, ők nevezték el a folyókat és patakokat mint Zsiez, Zsil mely az ők nyelvén annyit tesz mint sebes, hatalmas. E korból van egy érem is mely nem ugyan e völgyből, hanem a Maros völgyéből való s oda az akkor nagyban üzött kereskedelem útján jutott s még nem bizonyos, hogy a Herodot Máris-sza a Marost jelenti s az ezenkor történelmével foglalkozók közül mint Bossuta gy.-fehérvári törvényszéki bíró az Olt egy részét értik a Maris elnevezés alatt, mely csakugyan a Dunába szakad. Nincs kizárva, hogy az itt lépten-nyomon található aranymosások is az Agathirsektől erednek, kiket Herodot fényes aranyöltözetben járó népnek ír le, sőt a Tallátschek Ferenc bányagazgató által a hunyadmegyei történelmi társulat ülésén bemutatott bányász-csakány primitív szerkezete is a rómaiakénál régebbi kor készítményére vall; továbbá a Paring tövében folyó patak, melynek vizét feldugás által egy völgyületen a még most is egész terjedelmében látható nagy víztartó medencébe vezették az arany-szükségletére, neve maig is Hududen, színe régebbi elnevezésre mutat, mert a görög Theos vagy közelebb a latin Deus megfelelő ugyan a „Deu“-nak de a „Hudu“ e két nép nyelvének egyikéből sem magyarázható ki. Hogy az aranymosásokat később a rómaiak folytatták valószínűnek látszik, s hogy e területen laktak is elhihető a mint azt egy itt talált római vitéz sisakos bronz mellszobra is tanúsítja.

Felsorolja továbbá, a zsilvölgyi lakosság által fentartott egyletek u. m. Petrosényi Olvasókör, Casino Egylet Deákgyarmaton, Concordia Olvasókör az altisztek részére, Petrosényi Olvasó Egylet, Népkönyvtár az állami iskola mellett. Az E. M. K. E. petrosényi fiókja, Műkedvelői társulat, Lövész társulat, Vadász társaság, Tűzoltó egylet, Dal- és zene egylet, Siebenbürger Karpathen vereins section in „Zsilthal korcsolyázó egylet.”

Ha arra gondolunk, hogy ezen egyletek létezése előtt két évtizeddel az egész Zsilvölgy kietlen vadon volt, hol dűvadak üvöltésétől viszhangzott a táj, hol a szét-szórt fakunyhókban lakott műveletlen nomád nép jobban irtózott a kulturától, mint a medvék a farkastól és két évtized alatt ennyi egylet és még több magán és közalkotás létesült: a haladás a csodával határos fejlődésnek oly bizonyítékáról győződünk meg, melyhez hasonló az egész kontinensen sincsen.

És azóta, az utóbbi évtized alatt a fejlődés aránya elvitázhatatlanul növekedett, mi a mostani és akkori viszonyok összehasonlításából kiviláglik.

Mindezek részletes ismertetése s méltatása, e lap jövő számában foglalhat helyet.

Az érintett lap „vegyes” rovatában említés tétetik arról is Peccol Antal vállalkozó az akkor épülőfélben volt róm. kath. templom részére 800 frtos harangot ajánlott fel, továbbá, hogy egy évtized előtt az üzleti viszonyok kedvezőtlenek voltak, de legnagyobb nyomorúság volt a marhahétként alászállása: 5—6 frtért egy éves borjut, 10 frton pedig tehenet lehetett venni.

Az egy évtized előtti lapindítási vállalkozás ekkénti méltatásával tartozunk az úttörők az akkori kezdeményezők érdemeinek, de annak igazolása végett sem térhetünk ki a visszapillantás elől, hogy most, midőn helyben egy megfelelően berendezett nyomda van, midőn a kiadó a legmesszebb menő áldozattal is kész a lapot fentartani, mely most már hetenkint egyszer illetőleg pártolás, erkölcsi s anyagi támogatása esetén többször is meghatározott időre pontosan megjelenend: egy helyi lapra immár erkerülhetlen szükség van.

Szerkesztő.

Levelezés a vidékről.

Petrilla, 1897. aug 10.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Azt hiszem, hogy velem együtt az ugynevezett Zsilvölgy egész értelmisége örömmel üdvözlí e lap megjelenését, mint ezen vidék haladásának újabb bizonyítékát.

A „Petrosény és Vidéke” megjelenését jelző kiadói jelentésben hangsúlyozott irányelveket mindenben osztván; sietek megragadni azt az alkalmat, hogy legelőtbe vágóbb ügyünk: a volt urbéres közönség birtokrendezése és ezzel kapcsolatos kérdések felől az érdeklődő közönségnek tájékoztatást nyújthassak s tudósításom részére ezuttal és a jövőben helyet kérjek, annál is inkább, mert a kibocsátott jelentés szerint, nem csak legközelebbiből Petrosény, hanem vidéke érdekének előmozdítását is programmjául tűzte ki ezen lap.

Mindenek előtt megemlítem, hogy a mi legelőtöbbségűnk, az urbéri birtok rendezés bár lassan, de közeledik a végbeonyolítás felé. Már évek előtt meghozta a birtokbiróság a végérvényes ítéletet a segeregátóra vonatkozólag s legutóbb a kir. ítélő-tábla második fokon jóváhagyta a dévai kir. törvényszéknek a helyszíni elkülönítés és bírói átadás foganatosítása ellen a volt urbéresek részéről tett kifogások iránti végzését.

E szerint tehát ezen kérdés is végérvényesen elintéztetvén, mi sem akadályozandja, hogy a segeregát legelő és erdőség a volt jobbágyság nevére kebeleztessek be s megszüntessék azon visszás állapot, amely annyi bonyodalomnak kútforrása; amennyiben ezen ingatlanok Petrilla község tulajdonaként vannak a nyilvánkönyvbe és a katasteri birtokivbe bejegyezve. Vajha valahára, ezen régóta vajdudó ügy végleg elintéztetné s megszabadulnának a volt jobbágyság a per és eljárás költségei fizetésétől, mert már így is több ezer forint lett perköltségekre kifizetve.

*) Most a Salgótarjáni Köszénbánya Résztvénytársaság.

**) Jelenleg az Urikány-Zsilvölgyi Magyar Köszénbánya Résztvénytársaság tulajdona.

***) A vasút is kiépült azóta.

Megtörtént tényekkel szemben rekrimálni nem akarok, de azt nem hagyhatom említés nélkül, hogy ez a hosszas huza-vona, a sok költség mind elkerülhető lett volna, ha a perlekedési viszketeg, vagy egyéb indok perbe nem hajszolja a volt urbéreseket. Természetes, hogy azért az erkölcsi felelősség súlya az akkori vezetők lelkiismeretét terheli; amennyiben előrelátható volt, hogy a volt földes urak — a Kendeffy család — egyezségi ajánlata előnyösebb lett volna lakossainkra, mint a várható bírói döntés. — De ezen már túl vagyunk.

Most már a létező viszonyokkal, a teremtettséggel kell számot vetni s a volt urbéreseket nem is térnek ki a saját érdekük parancsolata kötelességük teljesítése elől, minnek eklatans bizonyítéka, hogy az 1894. évi XII. t.-cz. alapján birtokossági testülettel szervezkedtek s szervezeti és ügyviteli szabályokat alkottak.

Azt hiszem, hogy Hunyadvármegyében a petrilai közbirtokosság ekkénti szervezkedése az első.

A szabályrendelet, mely 85 §-ból áll, a mező-rendőri és az erdő törvény rendelkezésein alapul s I. fejezetében a közbirtokosság meghatározását, II. fejezetében az osztalan közös ingatlanok ismertetését, III.-ikban a birtokossági tanács szervezetét, IV.-ikben az elnök, jegyző és pénztárnok teendőit körvonalozza.

Ezen szabályrendelet értelmében szervezkedett is már a petrilai közbirtokosság; egyhangulag megválasztván: elnökévé Préda János, pénztárnokává: Préda Péter és jegyzőjévé: Mórus Demeter közbirtokosokat s megalakította a 15 tagból álló birtokossági tanácsot. — Megemlítem, hogy ugyanazon alakuló szervezkedő közgyűlés, a viszonyok alkalpos ismerete s mérlegelésével és a törvény kívánalmainak megfelelőleg elméleti jogismerettel, nemkülönbön adminisztratívális képességre valló tapintatossággal szerkesztett szabályrendelet készítéseért s általán a közbirtokosság szervezkedése körül kifejtett buzgalmaért Zádory Károlyt a petrilai közbirtokosság elismerése jeléül tiszteletbeli jegyzővé egyhangulag megválasztotta.

A szabályrendelet a vármegyei törvényhatósághoz már felterjesztetett, honnan jóváhagyási záradékkal leendő ellátás előtt kihirdetés végett kiadott.

Örvendő annak, hogy közdolgaink ismeretése, megvitására e lap megindítása folytán alkalom adatott; felemlítem, hogy a Zsil, Zsieber és Tája patakon eszközölt fauszítások folytán sok helyen annyira megrongáltattak az utaink, hogy azok helyrehozása, sok helyen újra építése elkerülhetetlen s ha az alkalmas idő elmulasztatik, ha az esőzések beállanak; azok használható állapotba helyezhetők nem lesznek s a közlekedés teljesen fenakad.

Az illetékes faktorok figyelmét erre irányítani óhajtván, azon reménynek is kifejezést kívánok adni, hogy Petrosény és vidékének intelligens közönsége készséggel támogatja a nyilvánosságnak ezen orgánumát, melynek hasábjain az itteni közállapotokat ismertetni s megvitadni gyakrabban leendő alkalom.

Petrillai.

Az ipartestület ünnepe.

A Petrosényi és Vidéki Ipartestület f. hó 20-án Szt-István napján tartandó zászlószentelési ünnepélyére nagyban folynak az előkészületek.

Több kiváló vendég jelezte jövetelét, köz-

tük Mara László kerületünk országgyűlési képviselője is, kinek ünnepélyes fogadására készülnek tisztelői az itteni intelligens polgárság.

A zászló megérkezett s várakozásunk fölüli csinnal és izléssel van kiállítva. Szövege nehéz borbó selyem, melynek egyik oldalát Szent István király remek kivitelű képe díszíti, a mint Magyarországot a boldogságos szűz Mária pártfogásába ajánlja; másik oldalán eserkoszoru között két kéz összefogva jelképezi az összetartást; fölül ezen fölírassal: A. petrosényi és járási ipartestület. Alul pedig „1897. Augusztus hó 20.“

A fehér brokát zászló szalagok felirata egyiken: „Embernél a munka” — továbbá „Istennél az áldás” — a másikon „A zászló anyaktól”. Az ünnepély a rendező bizottság által kibocsátott meghívóban ismertetett program szerint fog galaczi Buda Karolyné Dombora Lászlóné, Pick Samuné, Dr. Rosenberg Ignác, Seelenfreund Vilmosné, Wintergerst Ferencné, urnó mint zászló anyák védnöksége alatt lefolyni. Az ünnepi ebédhez már eddig is sokan jelentkeztek s előrelát hatólag több százan fognak azon részt venni férfiak és nők. Szóval az ünnepély Petrosény történetében páratlanul izgalmas s fájdalom a „Hunyad” legutóbbi számban mégis jönnek látni valami jó akaro azt híresztelni, hogy az egész ünnepély idő előtti: azt azonban bülesen elhallgatja, hogy miért?

Nem érezvén hajlandóságot az indok találgatására: sem rábuzok megfektetésére a kedvező hangulat rontására szánt híreszteléssel nem foglalkozunk biztos tudatában annak, hogy maga az ünnepély lefolyása az ismeretlen dűzdogát állításának ellenkezőjéről fogja meggyőzni.

UJDONSÁGOK.

— Lapunk első bemutató száma a kello időben megrendelt kellekkel szállítása körül előfordult késlekedés miatt nem volt minden tekintetben óhajításunk szerint kiállítható, de különösen a Petrosény történetében páratlanul izgalmas ünnepélyre való tekintettel, a rendelkezésre állott rövid idő daczára lázas sietséggel igyekeztünk, hogy a lap a tervezett időre, — a zászlószentelési ünnepségek előtt mégis megjelenessen. Ez volt az oka annak is, hogy a lap megjelenését jelző s pár hét előbb szétküldeni szándékolt kiadói jelentés alig egy-két nap előtt expediatott.

— Ő felsége koronás királyunk születésének 69-ik évfordulója jövő szerdán, e hó 18-án lesz, mely örvendetes alkalmából az összes felekezettek templomaiban hálaadó isteni tisztelet fog tartatni. Milliók kebléből száll e napon a mindenség Urához buzgó ima, a legjobb a legalkotmányosabb uralkodó élete s boldogságaért; áhítatos szolozsmák zengése tölti be országzszerzte az Isten dicsőségére szentelt imaházakat s a hazának hű polgárai, hatóságok s testületek Szent István koronájának méltó viselője iránti loyaltásunk a nagy nap jelentőségéhez méltó módon adnak impozans kifejezést. Petrosényben 17-én este — miként évenként — ezuttal is önként kivilágítja a lakosság az ablakokat. A zenekarok bejárvák zeneszóval az utcákat. A főszolgabíróság, a községi előjáróság s képviselőtestület a pénzügyörög s esendőrség a Salgótarjáni Köszénbánya Részvénytársaság és az ipartestület testületileg fognak 10 órakor a rom. kath. templomba s 11 órakor a ref. templomba menni. Az ipartestület elnöksége felkéri a tagokat, hogy d. e. 9 órakor a testület helyiségében megjelenni sziveskedjenek, honnan testületileg fognak a templomba vonulni.

— F. hó 20-án — pénteken — a magyar nemzet törvénybe iktatott hivatalos ünnepét ilyi Kárpátoktól Adriáig ország. Minthogy az ipartestület zászlószentelése ugyan ezen napon

lesz, az e napon tartandó ünnepségek ismertetését külön rovat alatt közöljük.

— Petrosény egyik büszkesége a helybeli gymnásiumnak a jövő iskolai évben a 4-ik osztálya is megnyílik. Ezuttal még ideiglenes, de megfelelő helyiségben vannak a tantermek, reméljük azonban, hogy nem sokára a fontos tanintézethez méltó saját palotájában lesz a műszak felszentelt temploma. A gymnázium ügyével lapunkban legközelebb foglalkozunk s ezuttal közöljük a gymn. igazgatósága következő értesítést: *Értesítés.* A helybeli gymnásiumba — melynek jövő iskolai évben megnyílik a 4-ik osztálya is — a beiratások az 1897—98. iskolai évre folyó évi szeptember 1-től 5-ig tartanak. 6-án kezdetüket veszik az előadások. Az első osztályba leendő felvételhez az 1883-ik XXX. t.-cz. 10. §-a értelmében szükséges: 1. keresztlevele; 2. az elemi iskola 4 osztályáról legalább elégséges fokú bizonyítvány és 3. ujraltási bizonyítvány. Beíratási díj 6 frt. Szegénysorsu jó tanulók tandíjmentességgel fognak élvezni. A tankönyveknek névze a beíratás alkalmával utbaigazítást ad az igazgatóság. Petrosény 1897. augusztus hó 5-én. Az igazgatóság.

— Petrosény és vidékére ma is tömegeesen rándulnak ki messze vidékről a turisták. Az érdeklődésnek, mely ezen regényes és természeti szépségekben oly gazdag táj iránt mutatkozik, egyik bizonyítéka az is, hogy a budapesti fényképészek köre felkérte a Joánovits fényképészetének kiváló szakképzettségű vezetőjét Sternáld Albertet, hogy e vidékről eszközölt fényképfelvételeit mint szöveg illusztrációt engedné át. A kérelemnek természetesen elég fog tétetni s a gyönyörű tájképek kétségkívül felkelti s fokozni fogják az ország sőt a külföld érdeklődését is s mindenesetre sok kirándulót fognak hozzáknak csábítani.

— Petrosény községben Beimel Sándor budapesti czég által a Zsily folyón létesítendő calcium carbid gyár czéljaira szükségeltető vízhasználat hatósági engedélyezése iránti tárgyalás Petrosényben a helyszínen, továbbá Györgyei Illés tápiói lakos az általa felállítandó vegyészeti gyár czéljaira szolgáló vízművek engedélyezése iránti helyszíni tárgyalás Livazény községben folyó hó 16-án délelőtt fog megtartatni. Mint két gyár Petrosény és vidékének haladásáról tesztanúságot és értesülést szerint mégis vannak, akik azok létesítését akadályozni szeretnék. Mint két vállalatról jövő számban fogunk részletes ismertetést közölni.

— Dr. Lehrer Péter pénzügyministeri m. kir. központi felügyelő pár napig körünkben időzött s megvizsgálta az itteni pénzügyörög szakaszt, hol mindent kifogástalanul rendben találván, ugy Nyíry József pénzügyörög biztosnak, mint Müller Rezső pénzügyörög szemlélnék elismerését fejezte ki. — A közszolgálat napzsámait ritkán éri az az öröm, hogy megérdemelt elismerésben részesüljenek.

Rendeletek, utasítások, meghagyások olyan özöne zudul a közisztviselő fejére, hogy alig képes eleget tenni s rendszerint nem fogadtatik el a munka halmazra vagy a munka-erő hiányára alapított mentesség s ezen tudatban örvendünk, hogy pénzügyörögünk biztósát s szemléstét kitüntetés érte. A főfelügyelő ur bájos és magas műveltségű nevével a vidékre is tett kirándulást, melynek szépsége által valósággal el voltak ragadtatva.

— Gálfi Márton petrosényi illetőségű napszámot Romániában egy uri ember megbokrosodott lovai elgázolták s a szerencsétlen ember a gondos ápolás és gyógykezelés daczára meghalt. A hivatalos boncsolás folyó hó 14-én teljesített s a halál okául a szenvedett sérüléseket állapította meg.

HIRDETÉSEK.

Egy fűszer- és vas-üzletbe egy jó házból való fiu TANONCZUL felvétetik.

Tudakozódni lehet Stern Adolfnál Petrosényben.

HIRDET M É N Y.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

könyvnyomdámát és könyvkötészetemet

a legfokozottabb igényeknek megfelelőleg berendeztem s mindennemű nyomtatványt s könyvkötői munkát gyorsan, kifogástalanul és a legutányosabb áron elkészítek.

A nyomdától teljesen elkülönített

könyv-, papir-, író- és rajzszer-

kereskedésemben kaphatók és megrendelhetők: iskolai tankönyvek, törvénykönyvek, mindennemű szép-irodalmi- és szakművek, továbbá hangjegyek, szóval ezen üzlet körébe tartozó minden áruk.

Az eddigi pártolást méltánylandó, mindent elkövettem, hogy úgy nyomdám, mint könyv- s papir-kereskedésem és könyvkötészetem a n. é. közönség igényét kielégítse.

Maradok kiváló tisztelettel

FIGULI ANTAL.

Egy megfelelő korú s képességű jó fiút üzletembe tanonczul azonnal felveszek

FESTÉSZETI ANYAGOK ÉS ESZKÖZÖK. PAPIR DÍSZÁRUK.

JOÁNOVITS JÁNOS

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME

PETROSÉNY, (saját házában).

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy elvállalok minden fényképészeti szaknába vágó munkálatokat; készítek kisképekről nagyobbításokat egész életnagyságig olajban festve vagy retoucheban.

Továbbá látogatójegy alaku fényképek, ugyszinte Cabinet, Makart, Promenad, Boudoir és az ugynevezett új forma képeket, chromó-festett s beégetett képet, melynek finomsága minden festett képet felülmúl.

A legnyughatatlanabb gyermeket megsszólalásig élethűen egy másodperc alatt bármily nagyságu alakban lefényképezem és az általam készített munkálatok tiszta és élethű kiviteleért kezsességet nyujtok.

Felvételeket kívánatra üzleten kívül is eszközölök a legutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség szíves pártolását kérve vagyok

teljes tisztelettel

JOÁNOVITS JÁNOS.

WEISZ REZSŐ

PETROSÉNY.

(Főüzlet Barcsay-féle ház, fióküzlet Guld József-féle ház. LUPÉNYBEN fióküzlet Salamon-féle ház.)

Ajánlja dúsan felszerelt női- és férfi-divatáru raktárát, hol a legnagyobb választékban kész férfi-ruhák, u. m.: Salon-, jaquet- és sacco-öltözékek, felsőkabátok és gyermekruhák; női kelengyék, férfi- és női cipők a legfinomabb kivitelben; atlasz-, kaschmir- és kreton-paplanok, férfi- és női kalapok, selyem és egyéb minőségű eső- és napernyők, selyem, szövet, szaten és voil s egyéb női ruha-kelmék; vászon, schifon és egyéb szövött- valamint rövidáru; férfi ingek, nyakkendők, továbbá utazó bőröndök stb. a legjobb minőségben és a legolcsóbb árak mellett a n. é. közönség rendelkezésére állanak.

Alkalmas raktárhelyiség hiányában a főüzletben raktáron levő BÜTOROK, TÜKRÖK és KÉPEK a legutányosabb áron eladatnak.

Egyidejűleg jelenti, hogy e hó végén az őszi és téli áruk bevásárlása végett Budapest és Bécsbe utazand s az áruk megérkezéséről a t. közönséget értesíteni fogja.